



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. 12. 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lenky Sosíkové a přísedících Mgr. xxx

takto:

Podle § 226 písm. a) trestního řádu se

obžalovaný

xxx, narozený xxx ve Frýdku-Místku, okres Frýdek-Místek, student, trvale bytem xxx

zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně ze dne 13. 4. 2023 č. j. 2 ZT 144/2022-27, která mu kladla za vinu, že

dne 26. 10. 2021 v době od 01:00 hodin do 02:00 hodin v Kopřivnici, okres Nový Jičín, na ulici xxx, za prodejnu xxx, využil své fyzické síly a proti vůli poškozené xxx (rozené xxx), která jej doprovázela do místa jeho trvalého bydliště z restaurace xxx, ji nedřívě slovně pobízela k intimnímu sblížení a snažil se poškozené rukou sahat pod oblečení na prsa a přirození, čemuž se tato bránila tak, že se s ním rukama přetahovala a říkala mu výslovně, že si to nepřeje, což ovšem nijak neakceptoval, a poté si sám svlékl kalhoty a trenky a násilím si vynutil od poškozené orální pohlavní styk tak, že ji jednou rukou chytil za vlasy, stáhl dolů na kolena a přitáhl k svému obnaženému přirození a druhou rukou jí zmáčkl obličej tak, aby otevřela ústa, kam svůj penis vsunul, poté ji zvedl na nohy a opřel čelem o plechová vrata, rukou jí stáhl legíny a kalhotky pod kolena a následně na ní násilně vykonal zezadu soulož a anální pohlavní styk, a to i přesto, že mu poškozená po celou dobu dávala výslovně najevo svůj nesouhlas, avšak vzhledem k fyzické převaze obžalovaného nakonec obranu vzdala, a způsobil tak poškozené xxx traumatický prožitek s projevy úzkostné depresivní reakce nemající charakter posttraumatické stresové poruchy,

čímž měl spáchat

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená **xxx**, narozená xxx, bytem xxx, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že nelze bez důvodných pochybností uzavřít, že se stal skutek, pro který byl obžalovaný obžalován a dle ust. § 226 písmeno a) tr. řádu jej tedy obžaloby zprostil.
2. Obžalovaný u hlavního líčení vypověděl, že s obžalobou absolutně nesouhlasí, kdy ten den, kdy se to mělo stát, požil alkohol a Neurol, přičemž poté byl absolutně „uzemněný“, nedokázal koordinovat pohyby svého těla. V zásadě se skoro nedokázal hýbat ani artikulovat, byl nepoužitelný. S poškozenou se seznámil přes xxx, následně jí tento přivedl na akci, která se konala u obžalovaného. Zde měli s xxx pohlavní styk. Tento byl iniciován ze strany poškozené, která jej začala svádět. Druhý den ráno mu xxx nabídla, že mu pomůže s úklidem, on jí poté sdělil, že už si jde lehnout, že je unavený. xxx za ním přišla a vyprovokovala druhý pohlavní styk. xxx si od něj při té příležitosti půjčila pyžamo a trenky na spaní, když jí žádal, aby je vrátila, prosila jej, jestli by si je nemohla ještě nechat, že jí voní. V následujících obdobích mu chodily zprávy a videa od xxx, kdy na jednom z nich byla xxx v jeho tričku a trenýrkách. On neměl zájem o vztah s poškozenou, bral to nezávazně. Měl ale pocit, že ona jej chce stále vidět. Následně se potkali na akci v penzionu. Ten den mu napsal asi kolem osmé hodiny xxx, jestli se nechce zastavit. On souhlasil, ani nevěděl, kdo další by tam měl být. Přišel kolem 22. hodiny, přesně si to již nepamatuje. Zde již byly (kromě xxx) xxx a poškozená. Popíjeli alkohol, má za to, že se jednalo o myslivce a poté mu xxx nabídl prášek Neurol. On s tím neměl zkušenost, v té chvíli mu to přišlo jako dobrý nápad, tak jej užil. Poté se ještě nějakou dobu pilo a zbytek si již nepamatuje. Pamatuje si jenom, že seděl na židli, měl problém s koordinací těla, s artikulací, s chůzí. S xxx možná prohodili pár slov, primárně se bavil s xxx. Má za to, že mohl mít 6-7 panáků, toto zapíjeli pivem. Poté si vybavuje až druhý den ráno, kdy se probudil v posteli. Druhý den jej kontaktovala poškozená s xxx, které přišly k němu před dům, ptaly se, jak se cítí po včerejšku, jestli si něco pamatuje. Řekl jim, že si nepamatuje vlastně skoro vůbec nic, že ani neví, jak se dostal domů. Ony mu sdělily, co se dělo, že se převrátila lednička, rozbily sklenice, převrhly stoly a takové věci. Nic dalšího nezmínily. Poté odešly. xxx mu asi po týdnu napsala, jestli se za ním může stavět „pokecat“, přišla za ním na hokejový stadion v Kopřivnici a začala mu sdělovat, že ten večer spolu spali. On z toho byl v šoku, říkal jí, že tomu nevěří, že toho určitě nebyl schopen, přičemž xxx se nezmínila o žádném násilí, o ničem takovém, jen mu řekla, že by mohla být těhotná. Při tomto rozhovoru byli sami a bylo to naposledy, co xxx viděl. Až poté na policii se dozvěděl, že mělo dojít ke znásilnění. Prvních 20 minut na policii vůbec nerozuměl tomu, nač se jej ptají. On poškozenou nekontaktoval, s nikým ze skupiny se o záležitosti nebavil, pouze s xxx o tom, co se dělo na penzionu, kdy ten tomu uváděl, že si také nic nepamatuje. O poškozenou neměl zájem, tato se mu nelíbí, ani jej nevzrušuje. Neudělal ani jednu věc, kterou by jí naznačoval, že by měl o ní zájem. Nijak se jí nedvořil, kdy oba předchozí pohlavní styky byly iniciovány z její strany.
3. Svědkyně xxx u hlavního líčení vypověděla, že se s kamarády sešla v restauraci xxx, byli tam xxx a ona. xxx byl ještě nějakou dobu v práci (pracoval zde jako číšník). Ona pila víno s kofolou, kdy celkem za večer vypila dvakrát po dvou deci vína, které si míchala vždy s třemi deci Kofoly. Po nějaké době se připojil i obžalovaný. Ona měla u sebe Neurol, kdy xxx s obžalovaným jí

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

přemlouvali, aby jim Neurol dala, toto nechtěla, oni si následně léky vzali sami. Přesně neví, kolik. xxx jí říkal, jestli by s obžalovaným něco měla, ona mu řekla, že nechce, že se na sebe mají podívat, v jakém jsou stavu. Došlo k tomu, že tam rozbili ledničku s nealkem. Následně začali uklízet střeby a xxx jí poprosil, jestli by obžalovaného doprovodila domů, s čímž ona souhlasila. Obžalovaný při příchodu do restaurace o sobě říkal, že je opilý, že již někde byl s kamarády. S xxx následně „panákovali“. V průběhu večera pak dělali blbosti – skákali po stolech, shodili tu ledničku. Po požití prášku měla pocit, že xxx najednou „přeplo“, nevěděla, co od něj má očekávat. Obžalovaný byl jakoby nabuzený. Poté, co ji xxx požádal, aby odvedla obžalovaného, obžalovaný z restaurace odejít nechtěl, ona ho chytla za ruku, řekla mu, že už musí jít. Slíbila xxx, že obžalovaného odvede a vrátí se a pomůže s úklidem. S obžalovaným tedy odešla, on se jí snažil dávat pusy, toto neřešila, když byl opilý. Už v restauraci ji obžalovaný dal pusy, pak jí začal sahat na spodní prádlo, ona mu pořád ruku vytahovala a říkala, že to nechce. Venku již byla tma, ona přesně nevěděla, která cesta vede k obžalovanému. Obžalovaný se chtěl pořád vracet. Po cestě se to pak začalo stupňovat, obžalovaný na ní sahal, snažil se jí dávat pusy, kdy ona mu říkala, že ne, že se potřebuje vrátit zpátky, že druhý den stává na soud. Cestou potkali nějakého člověka, který venčil psa. Pak nastalo to, že zašli za obchod Hruška, kde byl nákladní prostor – rampa a vedle toho kovové dveře. Obžalovaný na ni začal sahat, začali se přetahovat, kdy ona mu říkala, že s ním nechce nic mít, chce jít domů. Jak se přetahovali, tak jí chytil ruce do jedné své ruky, chytil ji za vlasy a stáhl ji k zemi. Ona mu stále opakovala, že nebere antikoncepci, že s ním nechce nic mít. Pak jí došlo, že obžalovaného nepřepere, v té chvíli si její tělo uvědomilo, že nemá kudy kam. V tu chvíli jakoby zamrzla, nemohla se ani hýbat, jenom si říkala, ať už to má za sebou. Nejdříve jí zmáčkl pusy a došlo k orálnímu sexu, pak ji za vlasy zvedl ze země, opřel jí o kovová vrata, o které ona byla opřená hrudí a došlo k pohlavnímu styku s tím, že obžalovaný jí sundal legíny a spodní prádlo. Pak došlo k tomu, že se obžalovaný netrefil a tím pádem došlo k análnímu styku, což jí zabořelo. Ona si poté sedla na zem, natáhla si zpátky legíny a řekla, že musí jít domů. Chtěla z té situace co nejdříve pryč. Když byli kousek od baráku, tak obžalovaný spadl a stáhl ji s sebou. Ona se zvedla, otevřela branku, hodila ho za branku a šla zpátky. Po cestě volala xxx, že už za nimi jde. V restauraci ještě pomohla uklidit a pak jeli taxíkem domů. Doma jí bolelo břicho, měla odřená kolena, modřiny na sobě a krvácela z vagíny i konečníku. Na druhý den pak byla u soudu řešit alimenty. Psala holkám, že se něco stalo, že by to s nimi chtěla probrat, tak si byly sednout s xxx a xxx na čaj nebo kafe. S xxx a xxx po události komunikovala přes messenger. Již si přesně nevybavuje obsah komunikace. Následně, když se setkaly, jim obecně popsala situaci, nechtěla zacházet moc do detailů, řekla jim, že krvácela a holky viděly odřená kolena. Holky jí řekly, že by bylo dobré, aby obžalovaný věděl, co se stalo, protože společně s xxx tvrdili, že si z večera nic nepamatují. V tu chvíli poprvé zkontaktovala xxx s tím, že původně s nimi měla schůzku ohledně něčeho jiného – ohledně alimentů. Oni jí řekli, že neví, jestli je dobrý nápad, aby šla za obžalovaným. Ona si říkala, že kdyby byla těhotná, tak ať neřekne, že to nějak zatajovala. Za obžalovaným šla do práce na zimní stadion v Kopřivnici, kdy s ní šla i xxx. Tato stála opodál. Dopadlo to příšerně, kdy si vyslechla spoustu nadávek, bylo jí řečeno, že je všechno její vina s tím, že jestli bude těhotná, tak obžalovaný uvedl, že zabije to dítě nebo sebe. Ona pak odjela do Brna, měla schůzku v xxx. Zmínila se o tom, co se stalo, oni jí řekli, že je to třeba řešit, že je třeba, aby šla na gynekologickou ambulanci na Obilním trhu. Tam jí udělali vyšetření. Ona v té době pořád krvácela. V lékařské zprávě je uvedeno, že došlo k přenosu pohlavní infekce, musela na to brát nějaké léky. Poté chodila na kontroly. Následně pravidelně docházela do xxx, kde jí pomáhali. Ona totiž v té době nezvládala jít do sprchy, nebyla schopna si zajít na nákup, nebyla schopna dojíždět na přednášky. Dostala nějaká antidepresiva, ale neměla pocit, že by jí pomáhala. Docházela i k paní psychologce. Bylo jí řečeno, že to nemusí hlásit, pokud nechce, ale ona po poslední kontrole na Obilním trhu si řekla, že to chce aspoň sepsat. V lednu to měli v xxx sepsané a podávali to na státní zastupitelství. Je pravdou, že s obžalovaným se znala již dříve a že mezi nimi došlo k sexu, který probíhal se souhlasem, bylo to u obžalovaného v

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

domě, kde byla s partou. Toto bylo ještě o prázdninách, než nastupovala na Masarykovu univerzitu do Brna. Potom si s obžalovaným párkrát napsali, brali to oba tak, že šlo o jednorázovou záležitost. Ona čekala, že se jí potom incidentu omluví, k tomuto však nedošlo, nechtěla s ním mít nic společného, tak si jej následně v říjnu zablokovala. K dotazům pak poškozená doplnila, že se bránila tak, že dávala obžalovaného ruce pryč, když ji chytal za spodní prádlo a celkově z ní, následně pak zamrzla tak, jak popsala. Když souhlasila s tím, že odvede obžalovaného, neměla pocit, že by jí něco hrozilo, když se to pak stalo, tak měla v hlavě myšlenku, že obžalovaného musí odvézt a vrátit se zpátky. Má za to, že v tu chvíli neměla logické myšlení, přešla na nějakou krizovou situaci. Pokud neoslovila osobu, která venčila psa cestou, tak nechtěla, aby to někdo viděl, styděla se. Incident hned nenahlásila a neabsolvovala lékařské vyšetření, protože druhý den měla soud. Věděla, že tam musí přijít. Nechtěla ani projít gynekologickým vyšetřením, nechtěla, aby na ní někdo sahal. Až v xxx jí přemluvili, že by měla jít na gynekologickou prohlídku. Je pravdou, že obžalovaného navštívila s kamarádkou v blízkosti jeho bydliště, kdy mu něco předávaly. Něco, co nechal v restauraci. Ona si myslela, že mu to při té příležitosti řekne, ale nezvládla to. Pokud se v komunikaci, kterou předložila xxx, zajímá o to, jak xxx je, tak ona byla vždycky taková, že se starala o lidi kolem sebe. Pokud v komunikaci neuvedla, co se stalo, tak toto chtěla nechat spíše na osobní setkání, ale již si to nepamatuje, je to delší doba. Je pravdou, že po předmětné události kontaktovala linku bezpečí, kam volala hned po události, v brzkých ranních hodinách, kdy celkově popsala, jak ten večer dopadl a řešila s nimi i projednávanou věc, ale jenom okrajově. Na lince bezpečí jí řekli, že to není v pořádku. Momentálně dochází jenom do xxx. Bylo jí doporučeno, že by si měla najít psychologku, ale zde jsou dlouhé čekací doby. Studovala Masarykovu univerzitu v Brně, pedagogickou fakultu, po předmětné události to již nezvládala a musela školu ze zdravotních důvodů přerušit. Od 1. 9. 2022 nastoupila do práce. Před předmětnou událostí navštěvovala přímo ve škole centrum xxx, kde jsou psychologové. Rovněž navštívila několikrát psychiatricku xxxv Brně, dříve navštěvovala psychiatra v Kopřivnici, jehož jméno si již nevybaví, a také psychiatricku, jejíž jméno si rovněž nevzpomíná.

4. Svědek xxx vypověděl, že z předmětného večera si nepamatuje skoro nic. Pamatuje si víceméně jenom příchod a odchod. Bylo to v xxx, kde byl v té době zaměstnán jako číšník. Sešli se zde náhodně, a to xxx, jeho přítelkyně, xxx, slečna xxx, ta byla v restauraci jenom chvilinku, a obžalovaný. Pamatuje si prvních pár panáků, má za to, že tyto pil on a obžalovaný, děvčata pila víno. Ráno se probudil u babičky jeho přítelkyně v Kopřivnici. Z předchozího dne měl špatný pocit, trochu strach, protože v restauraci byl nepořádek, o kterém mu řekla jeho přítelkyně. Bylo mu rovněž přítelkyní řečeno, že kromě alkoholu měl mít nějaké prášky, ale toto si také nevybavuje. Obžalovaného by popsal jako klidného, empatického, příjemného člověka. Když vypil nějaký alkohol, tak byl v pohodě, žádnou agresí na něm nezaznamenal. Alkoholu vypili poměrně dost. To, v jakém byl stavu, se mu nestává běžně.
5. Svědkyně xxx vypověděla, že s obžalovaným chodili na základní školu, poté se moc nevidali. Poškozená byla její kamarádka, nyní se už moc nevidají. Toho dne se sešli v xxx. Její přítel xxx xxx a obžalovaný se opili a měli nějaké prášky. Udělali tam binec, tak se s poškozenou rozhodly, že ona xxx doprovodí domů, ale cesta jim trvala déle, než je obvyklé. Tak už jí volala, sháněla jí. Ona přišla asi o hodinu a půl později, pomohla jí to uklidit a jeli domů. Svědkyně si již nebyla jistá, jestli jí ten večer psala, co se stalo, nebo jí to říkala až na druhý den. Další den se setkaly s panem obžalovaným, ale xxx o tom nemluvila, pár dní později se s ním sešly znovu, kdy ona stála opodál, poškozená pak přišla ze setkání s obžalovaným rozklepaná a ubrečená. Po zavírací době zůstali v restauraci sami, ona s xxx pily víno s kolou, kluci myslivce. Potom začala mluvit xxx o tom, že má u sebe nějaké prášky, kluci je vytáhli z batohu, nějaké si vzali a začali dělat „bordel“. Když se převrhla lednice, tak si řekly, že už to raději uklidí a že xxx doprovodí domů. Má za to, že každý z kluků mohl mít mezi 4-7 prášky. Nepamatuje se, že by v penzionu došlo k nějakému kontaktu mezi xxx a

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

obžalovaným. Od xxx se dozvěděla, že mezi ní a obžalovaným došlo k nějakému poměru, ale neví, jestli jí to řekla ten den, kdy přišla do penzionu, nebo až druhý den. Následně ji poškozená řekla, že když obžalovaného doprovázela domů, tak pořád padali na zem, že ji pak někam zatáhl a tam, že mezi nimi něco proběhlo. Měl ji držet, měl k ní být hrubý, dělat věci, které jí nebyly příjemné, říkala, že z toho i krvácela. Konkrétněji uvedla, že ji znásilnil. Řekla, že ji znásilnil do konečníku i do vagíny. Když následně doprovázela xxx za obžalovaným, když se potkali u něj před domem, tak se všichni tři bavili normálně, xxx to nechtěla v ten moment řešit. O pár dní později si s ním domluvila schůzku před zimním stadionem, kdy ona stála opodál a nic neslyšela. Její přítel byl toho večera po požití alkoholu a léků takový, jakého jej ještě nezažila, měl změny nálad, chvíli byl smutný, chvíli normální. Když jej dovedla domů, tak hned usnul a druhý den si nic nepamatoval. Má za to, že když se následující den s xxx potkala, byla normální, nebyla nějaká roztrěpaná nebo něco podobného. Byla v klidu. Je jí známo, že se xxx obžalovaný líbil. Když odcházela xxx s obžalovaným z restaurace, tak byla skoro střízlivá, obžalovaný byl v podobném stavu jako její přítel, kdy nedokázal úplně udržet rovnováhu, vrávoral. xxx mu pomáhala schůzí. Ví, že mezi obžalovaným a poškozenou proběhlo ještě něco v době, kdy se s ní nebavila tak důvěrně. Z toho, co jí následně poškozená říkala, měla pocit, že by s xxx ráda chodila.

6. Svědkyně xxx vypověděla, že s poškozenou jsou již několik let nejlepší kamarádky. K předmětné události uvedla, že přišla do restaurace v podvečer, kdy už tam byl xxx, pak přijela xxx a následně obžalovaný. Bavili se, poslouchali hudbu, ona pak odešla domů dříve než všichni ostatní. Ráno se probudila s tím, že měla několik zpráv od xxx a několik zmeškaných hovorů. K průběhu večera uvedla, že se bavili normálně, již si nepamatovala, co kdo pil. Kluci měli vypité nějaké panáky a pivo. Když odcházela, tak nikdo nevrávoral, nikdo nejevil známky silné opilosti, nic zvláštního se tam nedělo. Je pravdou, že poškozená měla s obžalovaným poměr snad rok předtím, v létě spolu měli nějaké pletky, nešlo o žádný hluboký vztah. Toto věděla od poškozené s tím, že spolu jednou spali. Co se týče SMS komunikace po incidentu, pak poškozená jí psala, že s ní potřebuje mluvit, nic konkrétního. Další den se potkala s ní i s xxx v restauraci, kde jim poškozená xxx říkala, co se stalo konkrétně, že jí vzali Neurol z kufru a že když se snažila odvézt obžalovaného domů, tak jí v parku a u obchodu nutil dělat různé věci. Říkala, že jí přitlačil na dveře nebo na stěnu za obchodem a tam ji znásilnil. Že se ho snažila odstrkovat, ale pak už neměla sílu. Použila přímo termín znásilnil. Ke znásilnění mělo dojít vaginálně. Ony jí radily, aby to nahlásila, aby si zašla k doktorovi. Jí se do toho moc nechtělo. Když jim to xxx sdělovala, měla pocit, že se cítí provinile, bylo na ní vidět, že se stydí, bylo pro ni těžké s nimi o tom mluvit. Nepamatuje si, jestli poškozená a tu situaci řešila s obžalovaným. Má za to, že za ním šla, ale nic bližšího k tomu neví. Poškozenou hodnotila jako ve vztahu k ostatním lidem empatickou, která se snaží vždy všem pomoci i na úkor sebe samotné.
7. K návrhu zmocněnkyně poškozené byla slyšena svědkyně xxx, pracovnice xxx, tedy neziskové organizace, sociální služby pro oběti domácího nebo sexuálního násilí. Vypověděla, že v této organizaci pracuje jako právnička a s poškozenou se setkala v rámci své profese, v rámci právního poradenství. Tato se na ně poprvé obrátila 27. 10. 2021, kdy šlo o telefonický kontakt. Následně se domluvily na osobní konzultaci, která proběhla 1. 11. 2021. U této byla přítomna sociální pracovnice a psychologka, ona osobně se s poškozenou viděla poprvé dne 9. listopadu 2021. Od počátku spolupráce proběhlo celkem asi 45 konzultací, z čehož 15 bylo s terapeutkou, kolem 20 s ní nebo sociální pracovníci s tím, že poškozená s nimi řešila znásilnění a některé další záležitosti týkající se jejího otce a jeho chování k ní. Na začátku spolupráce je poškozená informovala o tom, co se jí stalo – o znásilnění s tím, že řešila akutní zdravotní potíže. Doporučili jí vyhledat lékařskou pomoc, kdy ze strany lékařky bylo poškozené doporučováno, aby podala trestní oznámení. Toto s nimi poškozená konzultovala, kdy z jejich strany byla informována, jak vypadá trestní řízení apod. Ona vnímala ze strany poškozené jakousi morální povinnost učinit oznámení, že by tím mohla pomoci někomu v obdobné situaci. Během prosince se rozhodla, že by oznámení chtěla sepsat a

po Novém roce se poškozená rozhodla oznámení učinit. V kontaktu jsou dodnes. Z jejího pohledu poškozená vypovídala celou dobu velmi konzistentně o tom, co prožila. Uvedla, že reakce poškozené je reakcí, která nastává často u obdobných případů, tedy konkrétně, když poškozená popisovala, že rezignovala, protože již nemá více síly se bránit. Toto je tedy poměrně typická reakce z její praxe. Rovněž to, že následně kontaktovala obžalovaného, je přirozená reakce, se kterou se setkávají u většiny obětí znásilnění, které pachatele znají z dřívější doby.

8. Se souhlasem stran byly čteny znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a ohledně obžalovaného a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie ohledně poškozené.
9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, prof. MUDr. xxx, Ph.D., se podává, že v době činu byl obžalovaný ve stavu středně těžké alkoholové opilosti a mírného ovlivnění lékem Neurol. O patickou opilost se nejednalo. Obžalovaný není a nebyl závislý na alkoholu či na užívání léků Neurol. Rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly v době činu sníženy nepodstatně (nikoliv nadpolovičně), ovládací schopnosti pak byly sníženy podstatně (nadpolovičně) vlivem kombinace středně těžké alkoholové opilosti (sama o sobě snižuje rozpoznávací schopnosti nepodstatně, ovládací podstatně) a mírného ovlivnění lékem Neurol (samo o sobě rozpoznávací schopnosti nesnižuje, ovládací schopnosti snižuje nepodstatně). Obžalovaný není pro společnost nebezpečný, z psychiatrického hlediska.
10. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie MUDr. xxx a PhDr. xxx se zjišťuje, že poškozená netrpěla a netrpí duševní poruchou, která by snižovala její schopnost správně vnímat nebo vypovídat. Netrpí ani netrpěla závislostí na návykových látkách či alkoholu. I když popisovala občasné evokace traumatického prožitku spojeného s projednávaným činem, projevy úzkostně depresivní reakce nemají charakter posttraumatické stresové poruchy. Aktuálně je psychický stav kompenzován. Poškozená byla charakterizována jako nevyrovnaná osobnost s volnerabilním terénem a snadnou emocionální destabilizací při hypersenzitivitě, úzkostné reaktivitě a snížené frustrační toleranci. Její intelektové schopnosti jsou v pásmu středního průměru. Má sklon k černobílému hodnocení. V oblasti mezilidských vztahů je značná nestabilita, na jedné straně je přesvědčená o vlastním altruismu, ochotném vztahování se k druhým lidem, na druhé straně popisuje vlastní rezervovanost a vyhýbání se kontaktům. Ve vztazích s lidmi se cítí zranitelná, obtížně zvládá názorovou rozdílnost, její schopnosti v oblasti personální jsou nevyzrálé. Emoční složka se jeví problematickou, značně nevyrovnanou osobnostní oblastí. Je silně emotivní a nepřiměřeně reaguje na všechny druhy podnětů, po intenzivním citovém zážitku jen těžko nabývá duševní rovnováhy. Důsledkem je nervozita, iracionalita, rigidita, subjektivně pocity utrápenosti, úzkosti a obav, pesimistické ladění, cítí se životem trestaná. Vyšší míra neuroticismu je spojená s celkovým narušením funkčních schopností osobnosti. Frustrační tolerance je snižena, odolnost vůči stresu oslabená. Prožívá subjektivní nedostatek možností zvládat stres a zátěž, prožívá pocity bezmocnosti a vzdává se dalšího snažení o zdolání situace. V rámci nevyzrálosti osobnosti je sklon k sebeklamání. V jejich postojích je i více negativismu, cítí se zahlcená, nepochopená, přetížená. Morální volní složka je funkční, nebylo zachyceno žádných anomálií či asociálních modalit. Je schopna správně vnímat události, avšak mnohým událostem přisuzuje osobně akcentované významy, nemá poruchu paměti, takže je schopna si události pamatovat a následně je schopna události reprodukovat tak, jak si je zapamatovala. V reprodukci prožitých událostí lze počítat se zvýšenou senzitivitou, se kterou popisuje prožité situace, zvláště v situacích zátěžových, náročných či konfliktních lze očekávat hypersenzitivitu, nedůvěru a podíl osobního přesvědčení, že se s ní zachází nespravedlivě, že je druhými poškozována, zneužívána. Z hlediska psychologického posouzení věrohodnosti lze obecnou věrohodnost poškozené hodnotit jako lehce sníženou oproti populační normě v důsledku psychopatologických jevů, jako je nevyrovnaná a senzitivní osobnost s katathymním rázem myšlení

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

a hodnocení (katathymní – charakterizovaný nevědomým zkreslováním vjemů, vzpomínek či myšlenek podle emocí a přání). Nicméně v psychologické rovině nebyly zjištěny záměrné konfabulace, nebylo zjištěno patologické lhaní. S obecně sníženou schopností podávat věrohodné zprávy o prožitých událostech nutno počítat i ve věrohodnosti specifické – konkrétní, tedy v její výpovědi k předmětné věci. O inkriminované události vypovídá sice konzistentně, ale na základě obsahové analýzy výpovědi lze konstatovat, že ověřovaná kritéria jsou v konkrétní výpovědi k inkriminované události zčásti přítomna, avšak současně početná charakteristická kritéria schází. V psychologické rovině (při zohlednění katathymního hodnocení prožitých situací, senzitivity a určité naivity) lze výpověď svědkyně hodnotit jako reprodukci skutečně prožité události, tak jak událost vnímala a jak si ji chovala v paměti. V emočním vztahu k inkriminované věci dominuje pocit křivdy a ublíženost, cítí se viktimizovaná a ztotožňuje se s rolí oběti. Od inkriminované události přisuzuje dalšímu vývoji vlastního psychického rozpoložení a objevujícím se psychickým obtížím osobité významy. V jejím chování nelze zachytit typické příznaky oběti traumatu, znásilnění (žádné emocionální anestezie, disociace, popírání pocitů, kognitivní přežívání, nebyly zjištěny sexuální poruchy ani změněný vztah k vlastnímu tělu, žádné sebeobviňování ani vyhýbavé chování) naopak jako netypické chování lze označit setrvávání v kontaktu s označeným sexuálním agresorem (při svobodné možnosti odejít) a opakované vyhledávání kontaktu s označeným sexuálním agresorem.

11. Z listinných důkazů pak byl proveden důkaz lékařskými zprávami, a to zprávou o ambulantním vyšetření z gynekologicko-porodnické kliniky ze dne 4. 11. 2021, kde je konstatováno, že pacientka přichází k vyšetření po znásilnění análně a vaginálně. Z lékařské zprávy vyplývá, že nebyly shledány známky poranění. Ve spise je dále založena lékařská zpráva MUDr. xxx ze dne 8. 11. 2021, která na základě údajů od poškozené konstatovala sociální stažení, úzkostné prožívání většího množství lidí, navenek fungující normálně. V další zprávě gynekologicko-porodnické kliniky v Brně ze dne 10. 11. 2021 je konstatována přítomnost sexuální přenosné infekce. Ve zprávě z 15. 11. 2021 je konstatováno, že pacientka přichází pro bolest břicha s tím, že uváděné potíže se nejeví být gynekologické etiologie. Poslední lékařskou zprávu založila poškozená do spisu dne 1. 12. 2023, zde je uvedeno, že subjektivně nadále po znásilnění pociťuje bolesti v podbřišku a v oblasti poševního vchodu, je konstatováno, že potíže mohou být psychického rázu a je doporučena konzultace s psychologem.
12. Ve spise je rovněž založena SMS komunikace poškozené z 26. 10. 2021 s xxx, kde tyto v úvodu řeší zejména k čemu došlo v restauraci mezi xxx a xx, kdy poškozená mimo jiné uvádí, že si prášky vzali sami (myšleno obžalovaný a xxx) a dále, že se jí něco stalo a potřebuje to říct xxx. Odpověď na dotaz svědkyně xx *Vy jste spolu zase to?* byla poškozenou smazána a na to následuje reakce xxx *Upřímně, já už to vím, tušila jsem to, protože mi to řekl xxx.* Následují další odstraněné zprávy poškozené a reakce xxx, *že to má xxx v plánu. Pak jsem ti hned volala.* Opět odstraněné zprávy, na to *neboj se.* Opět odstraněné zprávy. *Jak víc..., kámo, on to měl v plánu. Tohle není tvoje vina. Dále neboj, okamžitě do lékárny.* Dále poškozená mimo jiné uvádí *třeba si to moc беру, vysvětlím ti to zítra, hele, já mám pro xxx slabost a sex sním byl fakt Top a mám xxx ráda jako kamaráda, ale on byl tak přejetý, že mě to spíše odpuzovalo.* Dále mimo jiné poškozená ještě uvádí xxx *„zjistí, jestli je ten xxx v pohodě“.* xxx pak vydala screenshot z komunikátorů messenger mezi ní a poškozenou ze dne 26. 10. 2021 v čase 00:38-9:31 hodin, kde poškozená mimo jiné uvádí *„vzali si s xxx celé plato“*, dále *„jestli se těm dvou něco stane, mám to u pici“*, dále *„a myslím si, že mi xxx dal pusu jen proto, abych to neřešila“.* Dále se ještě vyjadřuje k tomu, že si obžalovaný a xxx vzali prášky sami, že to není její zodpovědnost, že jsou zavření na záchodě, a to, že jich měli šest. Následně 26. 10. ve 2:25 žádá xxx, zda by si nemohly promluvit. Zmiňuje problém mezi xxx a xxx s tím, že se stalo více věcí a ona to „nedává“.
13. Poškozená pak vydala ke zkoumání černé legíny a červené kalhotky, které měla na sobě v předmětném dni, přičemž z odborného vyjádření OKTE z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky,

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

bylo zjištěno, že na rubové straně legín v oblasti rozkroku a rovněž tak v oblasti rozkroku na červených kalhotkách značky tanga byla zjištěna bílošedá hmota, jiné potřísnění nebylo zjištěno. Přičemž mikroskopickým vyšetřením materiálu odebraného z bílošedé hmoty nebyla zjištěna přítomnost spermií, bylo konstatováno, že se velmi pravděpodobně jedná o poševní sekret. Expertizou DNA bylo zjištěno, že na stopách z legín a kalhotek jsou stopy DNA pouze poškozené, nikoliv obžalovaného.

14. Ve spise je rovněž na čísle listu 167 založena fotodokumentace místa činu.
15. Ve věci soud již dne 6. 12. 2023 rozhodl dle § 226 písm. a) trestního řádu o zproštění obžalovaného obžaloby. Krajský soud v Ostravě svým rozhodnutím ze dne 3. 6. 2024, sp. zn. 3 To 77/2024 z podnětu odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně napadený rozsudek zrušil a vrátil soudu I. stupně. Ve svém rozhodnutí uložil soudu, aby doplnil dokazování, a to opětovným výslechem svědkyň xxx a xxx za současného zprocesnění částí jejich výpovědí z přípravného řízení a rovněž výslechem znalkyň, minimálně psychologky PhDr. xxx.
16. V intencích rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě soud tedy doplnil dokazování, kdy znalkyně PhDr. xxx slyšená u hlavního líčení vypověděla, že slečnu xxx vyšetřovali v listopadu 2022. Pokud jde o otázku katatymního myšlení, tak toto nelze vytrhnout z kontextu, je to vlastně charakteristika celé osobnosti a způsobu, jak slečna xxx přemýšlí o věcech, jak si je zapamatuje a jak pak o nich vypovídá. Nelze říct, že by byla její paměť nebo to, jak si věci pamatuje a jak o nich následně vypovídá nějak významně zkreslená. Charakteristika katatymního myšlení a hodnocení vypovídá o tom, že je hypersenzitivní a věcem přisuzuje emoční náboj. Ta emotivita pak zkresluje nějakou racionalitu. Události, které prožívá, prožívá citlivě a pak o tom i citlivě přemýšlí. Na přímý dotaz zda je možné, aby s ohledem na tento rys zkreslila událost natolik, aby akt dobrovolného sexuálního popisovala jako znásilnění znalkyně uvedla, že to je těžká otázka, na kterou neumí odpovědět, s tím, že zůstává otázkou, jaký dopad by mělo posléze na prožívání poškozené, kdyby se pan xxx zachoval jinak v situaci, kdy ona ho konfrontovala s tou událostí (přičemž tomuto pouze sdělila, že mezi nimi došlo k nechráněnému styku, o znásilnění, respektive jakékoli nedobrovolnosti nehovořila-pozn. soudu), když to zranění na její straně, byl především jeho způsob, jak s tím posléze zacházel. To celé pak, když ona se na to podívala zpětně, dalo dohromady obraz znásilnění. K dotazu soudu, že svědkyně xxx z xxx uváděla, že nebývá netypické u obětí, které se znaly s pachatelem z dřívějška, vyhledávání kontaktu uvedla znalkyně příklad, že lidé, kteří spolu žijí v manželství a pak dojde k vyhocené situaci-ke znásilnění a oběť je pak vystavena nutnosti kontaktu, protože spolu např. mají děti, se tomu vyhýbá, jak může. Není to tak, že tím, že se znají, že to není tak strašné. Pokud žena byla vystavena takto agresivnímu chování v sexuální oblasti, tak nechce toho člověka víc vidět.

Pokud měly kamarádky poškozené popisovat, že u této nějaké sebeobviňování bylo a ona ve znaleckém posudku píše, že sebeobviňování neshledala, tak žádné takové sebeobviňování v tom smyslu, že s ním šla, že neutekla, tam nebylo. Mluvily spolu i o tom, že mohla kdykoliv odejít, mohla tam toho „opilého chlapíka“ nechat třeba na zemi a odejít, ale neudělala to a neuměla vysvětlit, proč to neudělala. Vysvětlovala to vágně-nějakou svou zodpovědností a tím, že xxx jí řekl, že se má o něho postarat, že by se obviňovala, že vůbec do téhle té situace šla, to nebylo. Ona vnímala nějaký pocit zavinění z celé té situace, že hodně pili, že tam byly ty Neuroly, které byly od ní, že rozbili restauraci, nebylo to přímo koncentrované na to konkrétní chování, že vůbec s tím panem xxx šla. Pokud slečna xxx uváděla u výslechu, že poté měla problém si obléct sukni, tak tato situace netrvala dlouho a dle znalkyně to zase koresponduje s její hypersenzitivitou, že teď všemu přisuzuje větší význam, že po té události, když si to sama zařadila do kategorie znásilnění, ne vědomě nebo účelově, ale subjektivně, individuálně, tak se začala chovat jako znásilněná žena. S tím souvisí i to, že sama sebe vnímá jako oběť. Na závěrech, které uvedla na straně 24 znaleckého

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

posudku, že nelze v jejím chování zachytit typické příznaky oběti traumatu znásilnění (žádné emocionální anestezie, disociace, popírání pocitů, kognitivní přežívání, nebyly zjištěny sexuální poruchy ani změněný vztah k vlastnímu tělu, žádné sebeobviňování ani vyhýbavé chování, jak u traumat znásilnění bývá), naopak jako netypické chování potencionální oběti lze označit setrvávání v kontaktu s označeným sexuálním agresorem a opakované vyhledávání kontaktu s označeným sexuálním agresorem, trvá, na těchto nic nemění. Co se týká posuzování specifické věrohodnosti, tak psychologové na toto nemají nějaký konkrétní nástroj, ale usuzují na základě celého psychologického vyšetření, na základě anamnestických údajů, a toho, jak je člověk pak schopen, ochoten o těch informacích vypovídat a nějakým způsobem dávají dohromady celé to množství získaných informací. Jedna z takových specifických metod je právě kritériální analýza, kdy jednak sledují výpověď tak, jak je zapsána ve spise v přípravném řízení, potažmo později třeba u soudu a to, jak je ta výpověď prezentována při znaleckém vyšetření, kde vidí i emoční chování dotyčného. Toto je princip kritériální analýzy. Pokud ve znaleckém posudku uvádí, že výpověď určité splňuje kritéria věrohodnosti v tom, že má logickou strukturu, že zachycuje detaily, že to je ukotvené v kontextu, že tam je popis interakcí (co ona mu říkala, co on dělal a jak odpovídal), pak současně tam množství kritérií schází. Pokud byla znalkyně soudem vyzvána, aby blíže vysvětlila charakteristická kritéria, která ve výpovědi poškozené schází (související externí asociace, vysuzování psychických pochodů pachatele, žádné opravy, paměťové mezery, pochybnost, žádné sebeobviňování či omlouvání, deliktově typické detaily), uvedla, že související externí asociace – to je to, co jde člověku hlavou, když se ta věc děje a nesouvisí to s tím, co se děje, např. co asi mamka..., je to něco, co nesouvisí s tou situací. Vysuzování psychických pochodů pachatele – např. on mě vůbec neslyšel, on si bral jenom to, co chtěl, chtěl mě přemoci..., přemýšlí o tom, co se děje na jeho straně. Žádné opravy – nebylo tam-to bylo před tím, ne to bylo po tom... Když člověk podává výpověď emočně podbarvenou, kdy vypráví o situaci, která pro něj byla traumatizující, tak při vzpomínání se evokují prožitky a ty ovlivňují způsob výpovědi. Paměťové mezery – např. na to si už nepamatuji... Pochybnosti – např. já nevím, co bylo, já ani nevím, jak se to odehrálo... Sebeobviňování – např. že já jsem s ním vůbec šla, že jsem neutekla. Nic takového tam nebylo. Deliktově typické detaily jsou specifické věci, kdy oběť v situaci, kdy je znásilňována, tak něco jí jde hlavou a bývá to různé. Když je žena přepadená, tak si říká-jestli to přežiju, co ještě se může stát..., je to především strach o život. U poškozené nebylo nic takového-jak přemýšlela nebo jak se cítila v situaci toho nežádoucího sexuálního chování. Pokud tyto aspekty chybí, tak z toho znalkyně vyvozuje onen závěr, že specifická hodnověrnost je lehce snížena, není vymizelá, kdy výpověď nelze označit za smyšlenou. I když je fakt, že poškozená sama u znaleckého zkoumání výpověď o tom, jak probíhal akt znásilnění odmítla poskytnout a znalkyně neměly důvod ji traumatizovat tím, že by chtěly podrobný popis. To, co slečna xxx u znaleckého vyšetření řekla k samotnému znásilnění, je uvedeno na straně 14-15 znaleckého posudku – pasáž B) Diagnostický pohovor. Byly tam zárazy, slzy a spíše taková neochota se k tomu vracet. Pokud o tom nechtěla vypovídat, ony to respektovaly. Je fakt, že toto se někdy při vyšetření stane. Téma sexuality je příliš intimní a lidé můžou mít zábrany s cizími lidmi o tom mluvit, a to zvlášť když jde o téma, které je spojené s nějakým zraněním.

Dále k dotazu soudu uvedla, že pokud ve znaleckém posudku uváděla, že slečna xxx naznačovala nějaké sexuální obtěžování ze strany otce, tak to bylo takové velmi vágní, kdy popisovala, že otec s ní spal v jedné posteli a pak když byla v SOS vesničce, tak pochopila, že je něco špatně, když teta nebo vychovatelka s ní nešla do sprchy. Když se na to více doptávaly, tak o tom nechtěla mluvit. Dle znalkyně její popis situace zase zapadá do kontextu, jak ona popisuje a zpracovává situace, že začne přemýšlet o tom, jestli to nebylo třeba nějak sexuálně motivované, když otec měl erekci, jak uváděla a měl nějaké řeči o tom“ pojďme dát trojku a že je to sranda“, když chodil s její

kamarádkou, což ale nejsou ověřitelné informace. Působí to tak, že ona si ty situace tak zpracuje, připiše jim takový význam, tak to pak prožívá. Odpovídá to katatymnímu rámu myšlení.

17. Svědkyně xxx u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2024 vypověděla, poté, co jí byla přečtena část protokolu o výsledku svědkyně z přípravného řízení, kde mj. popisuje stav poškozené ihned po příchodu zpět do penzionu poté, co byla vyprovodit obžalovaného, tak, že byla taková trochu roztřesená a měla něco s legínami, neví, jestli byly špinavé nebo možná roztržené..., že ohledně legín už si nic nevybavuje. Pokud to uvedla na policii, tak to tak bylo. V zásadě stejně se vyjádřila k pasáži, kde se v přípravném řízení vyjadřovala ke vzájemné messengerové komunikaci s poškozenou (kdy uváděla, že jí poškozená sdělila, že byla znásilněna a že došlo k nechráněnému styku, jakož i k tomu, proč došlo ke smazání zpráv, že se poškozená asi styděla), i k tomu, jak v přípravném řízení popisovala její sebeobviňující reakci na to, když jí řekla, že to má jít nahlásit, když u hlavního líčení uvedla, že si vzpomíná, že když jí to v té době poškozená popisovala, tak na ni to působilo jako znásilnění, a tak jí řekla, že by se to mělo řešit. xxx si nejdříve asi neuvědomovala, že to je znásilnění. Dále vypověděla, že již si vůbec nepamatuje, kdy xxx ty zprávy smazala, a že když vypovídala na policii, tak jsem si to pamatovala lépe a přesněji.

K dotazům dále uvedla, že si myslí, že její přítel by v tu dobu, v té hospodě, nebyl schopen pohlavního styku. On a pan obžalovaný se chovali zhruba podobně, když začali být takoví agresivnější, pak utlumení, tak se s xxx rozhodly, že ona tam zůstane s přítelem a uklidí a xxx navrhla, že půjde xxx doprovodit domů. Její přítel měl záchvat agrese, dal jí facku, hodně se pohádali, ale hned na to byl úplně mimo, musely ho dotáhnout do taxíku. Stav té agrese trval maximálně 5 minut.

18. Svědkyně xxx u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2024 vypověděla poté, co jí rovněž byla přečtena část protokolu o výsledku svědkyně z přípravného řízení, kde popisovala průběh znásilnění, jak jim jej poškozená popsala-tedy že ji měl obžalovaný donutit si kleknout na kolena (kdy v ten den měla na sobě rifle s roztrhanými koleny a bylo vidět, že má pořád červená kolena), a donutil ji, aby mu ho vykourila a potom se přesouvali na jiné místo blíže k jeho domu, dostali se za obchod Hruška a tam ji měl opřít o vrata, přirazit ke zdi, stáhnout legíny a zezadu znásilnit, kdy to blíže nepopisovala, ale ještě řekla, že se netrefil, a to tím způsobem, že jí ho dal do zadku, což říkala, že ji bolelo. Dále, že říkala, že krvácí- že pokud tak vypovídala na policii, tak to měla v čerstvé paměti. Vzpomíná si, že viděla, že xxx měla červená kolena. Ony jí říkaly, že by to měla ohlásit. Ví, že jí určitě říkala, aby si zašla k doktorovi. Ten den, kdy došlo k oné události, odcházela dříve. Pan obžalovaný za ní přišel a objímal ji zezadu kolem krku a párkrát ji kousl do obličeje, a to spíše tak hravě.
19. Soud rovněž vyslechl svědka Mgr. xxx, Ph.D., zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, kdy tento vypověděl, že pokud dojde mezi dvěma osobami k nějakému pohlavnímu styku, tak genetická stopa může se nemusí na oblečení objevit, záleží na mnoha okolnostech – jestli došlo k ejakulaci, jestli došlo ke koitálnímu styku dokonanému, kdy si pak poškozená oblékla oděvy atd. Vždy když jim dojdou nějaké přílohy, v tomto případě se jednalo o legíny a kalhotky, tak vždy prohlédnou celý objekt, tzn. celé legíny a celé kalhotky. V tomto případě našel na legínách pouze na rubové straně v oblasti rozkroku šedobílou hmotu, velmi pravděpodobně poševní sekret. Stejně tak na kalhotkách pouze na rubové straně v oblasti rozkroku byl přítomen biologický materiál. Ze zkoumání metodou analýzy DNA vyplynulo, že se jedná pouze a čistě o biologický materiál ženy a žádný biologický materiál muže tam nebyl detekován. V literatuře existují práce, které se zabývají sekundárním přenosem biologického materiálu, ale bohužel, když dojde k nějakému kontaktu kůže na kůži, tak ne zcela jistě pak najdou biologický materiál té druhé osoby na oděvním svršku. Dále poukázal na to, že skutek nebyl v dožádání o odborné vyjádření jakkoliv popsán, což je pro experty značně složitější, protože neví, kde přesně

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

mají biologický materiál hledat, pokud došlo jenom ke kontaktu kůže, např. že došlo k osahávání apod. Když jim to v některých případech popíše, tak jsou schopni se zaměřit cíleně na jednu malou oblast, kde mohlo dojít k tomu kontaktu a může se stát, že tam pak najdou biologický materiál a jsou pak v některých případech schopni říci či ten biologický materiál je. V rámci tohoto odborného vyjádření krev specificky neurčoval, kdyby tam krev byla a on se na to zaměřil, tak by ji mohl najít.

20. Ve věci byl dále proveden důkaz lékařskou zprávou Fakultní nemocnice v Brně, kterou soud vyžádal k doplnění lékařských zpráv již dříve založených do spisu, kdy z této vyplývá, že kontaktní krvácení z hrdla dělohy poškozené vzniklo na základě zánětu hrdla, nikoli na podkladě traumatu v rámci násilného pohlavního styku. Potíže, pro které se pak klientka k vyšetření dostavila (bolesti v podbřišku a výtok z pochvy), pravděpodobně vznikly v souvislosti s nedávným pohlavním stykem.
21. Po takto doplněném dokazování a pečlivém zvážení všech důkazů provedených v hlavním líčení dospěl soud opětovně k závěru, že nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán. Je pravdou, že poškozená po celou dobu hlavního líčení vypovídala o předmětné události konzistentně, ve stejném duchu se svěřila i kamarádkám, obžalovaný uváděl, že si z předmětné záležitosti vybavuje pouze část odehrávající se v restauraci, kdy následně po požití léku NeuroL, který kombinoval s alkoholem, se dostal do stavu, kdy zcela zmalátněl, byl apatický, nebyl schopen v zásadě artikulovat a pamatuje si až probuzení u sebe doma. S ohledem na kombinaci alkoholu s Neurolem, s poukazem na skutečnost, že poškozená jej nepřitahovala, uvedl, že vylučuje, že by ke znásilnění, jak jej poškozená popisovala, mohlo dojít. V předchozím rozhodnutí soud konstatoval, že nejvýznamnějším faktorem, proč rozhodoval o zproštění od obžaloby, byla skutečnost, že z výsledku zkoumání kalhotek a legín poškozené, které měla v době činu na sobě, nebyla nalezena žádná DNA obžalovaného ani stopy krve, byť dle výpovědi poškozené došlo k vaginálnímu i análnímu styku, následkem čehož poškozená krvácela jak z vagíny, tak z konečníku. S ohledem na výpověď svědka xxx u hlavního líčení je nucen své závěry korigovat, neboť tento svědek v zásadě vypověděl, že je možné, aby se genetická stopa, v daném případě obžalovaného, i v případě pohlavního aktu tak, jak je popisován poškozenou, neobjevila na oblečení, které měla poškozená na sobě, tedy které si bezprostředně po aktu oblékla. Pokud se týče stop krve, tak uváděl, že neměli zadání takovéto stopy zjišťovat. Navíc v daném případě neměl ani k dispozici popis činu, tak jak je ostatně výpověď svědka zachycena výše. Za dané situace soud pečlivě vyhodnocoval ostatní provedené důkazy, zejména výpověď znalkyně u hlavního líčení, kterou provedl se zaměřením na otázky, tak jak mu bylo uloženo Krajským soudem v Ostravě, přičemž v této souvislosti je třeba uvést, že na přímý dotaz soudu, zda je možné, aby osoba s katatymním rázem myšlení, zkreslila událost natolik, aby akt dobrovolného sexuálního styku popisovala jako znásilnění, znalkyně uvedla, že na toto nelze odpovědět, jestli ano nebo ne. Znalkyně ve znaleckém posudku konstatovaly, že poškozená je nevyrovnanou osobností s katatymním rázem myšlení, s tím, že katatymní znamená nevědomé zkreslování vzpomínek či myšlenek podle emocí a přání. Rovněž tak konstatovaly, že v chování poškozené nelze zachytit typické příznaky oběti znásilnění, kdy jako netypické chování označily setrvání v kontaktu se sexuálním agresorem při svobodné možnosti odejít, opakované vyhledávání kontaktu se sexuálním agresorem. Poškozená se k tomu, proč neutekla, či proč následně obžalovaného vyhledávala, sice vyjádřila, s tím, že i svědkyně xxx uvedla, že takové jednání je typické pro oběti znásilnění známou osobou, nicméně znalkyně u svého výsledku setrvala na závěru, že se nejedná o typické chování oběti s tím, že uváděla příklad tak, jak je výpověď znalkyně zachycena shora. Rovněž tak se vyjádřila k otázce sebeobviňování, kdy opětovně setrvala na svých závěrech, že sebeobviňování poškozené ve smyslu, že by se poškozená obviňovala, že do situace vůbec šla apod., nebylo. Ona vnímala nějaký pocit zavinění (že v restauraci se hodně pilo, že tam byly Neuroly apod.), nicméně zavinění

nebylo přímo koncentrované na konkrétní skutečnost, že s obžalovaným vůbec šla. Znalkyně dále uvedla, že v chování poškozené nelze zachytit typické příznaky oběti traumatu znásilnění – žádné emocionální anestezie, disociace, popírání pocitů, kognitivní přežívání, nebyly zjištěny sexuální poruchy ani změněný vztah k vlastnímu tělu, žádné sebeobviňování ani vyhýbavé chování s tím, že i co se týče skutečnosti, že pokud poškozená uváděla, že následně měla např. problém obléct si sukni, tak tato situace netrvala dlouho a spíše koresponduje s její hypersenzitivitou, že nyní všemu přisuzuje větší význam. Rovněž se vyjádřila k tomu, že ve výpovědi poškozené ověřovaná kritéria jsou zčásti přítomna a početná kritéria schází, přičemž ve své výpovědi se konkrétněji vyjádřila k těm, která schází. Znalkyně zopakovala závěry svého znaleckého posudku, že specifická věrohodnost je lehce snížena, nicméně nemůže výpověď označit za smyšlenou a lze ji hodnotit jako povídání o skutečně prožitém, současně však uvedla, že má za to, že významné pro poškozenou bylo, jak se obžalovaný choval v situaci, kdy ho konfrontovala, že to pro ni bylo hodně zraňující, a když se tedy na celou událost zpětně podívala, dalo to dohromady obraz znásilnění a zůstává otázkou, jak by celou situaci pojmenovala a prožívala, kdyby se obžalovaný v této situaci choval jinak, kdyby se jí omluvil, projevil větší zájem apod. S ohledem na tuto výpověď znalkyně u hlavního líčení zůstávají na straně soudu pochybnosti, nicméně již ne v tom smyslu, že by k nějakému druhu sexuálního aktu mezi poškozenou a obžalovaným nedošlo, ale pochybnosti zůstávají, zda se jednalo o znásilnění ve smyslu ustanovení § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Dle soudu nelze přehlédnout, že podstatné charakteristiky, resp. ověřovaná kritéria obsahové analýzy výpovědi v konkrétní výpovědi poškozené absentují i to, že určité projevy chování nejsou typické pro oběti znásilnění, a to i přesto, že znalkyně konstatovaly, že nelze výpověď poškozené hodnotit jako lživou, nicméně samotná skutečnost, že u poškozené dominuje pocit křivdy a ublíženosti, cítí se viktimizovaná a ztotožňuje se s rolí oběti, nevylučuje, že události, ke které mezi ní a obžalovaným došlo, následně přisoudila význam znásilnění. Pro tento závěr dle soudu může svědčit i skutečnost, že rovněž tak zpětně si vyhodnotila sexuální obtěžování ze strany otce, tak jak vypovídala znalkyně, tedy poškozená zpětně začala uvažovat o tom, zda jednání otce nebylo sexuálně motivované, a že toto zapadá do kontextu, jak poškozená popisuje a zpracovává situace. Dle soudu nelze odsouzení obžalovaného postavit na takovéto výpovědi poškozené, resp. na výpovědi poškozené s katatymním rázem myšlení. Je třeba konstatovat, že stejná poškozená takto popisovala událost i kamarádkám, čili ani to, že kamarádky, následně svědkyně v trestním řízení, vypovídaly ve shodě s poškozenou, nelze přeceňovat, neboť událost jim popisovala právě poškozená. Ani to, že měla poškozená „něco s legínama, popř. zarudlá kolena“, není důkazem o nedobrovolném, potažmo násilném pohlavním styku. Rovněž tak lékařská zpráva konstatuje, že krvácení z hrdla dělohy vzniklo na základě zánětu hrdla, nikoli na podkladě traumatu v rámci násilného pohlavního aktu. Stranou pozornosti by pak opět dle soudu nemělo zůstat ani to, že obžalovaný byl pod vlivem alkoholu a Neurolu, přičemž ve znaleckém posudku znalce Prof. xxx xxx tento vycházel ze skutečnosti (kterou mu sdělil obžalovaný), že požil maximálně dva Neuroly, v komunikaci, kterou spolu vedly poškozená se svědkyní xxx, se hovoří dokonce o 6 Neurolech. Není možné zpětně se dopátrat toho, kolik Neurolů obžalovaný požil (kdy kombinace Neurolu s alkoholem zesiluje sedativní účinek), nicméně bylo prokázáno, že tento měl problémy s chůzí, cestou opakovaně upadl, svědkyně xxx hovoří o tom, že byli s jejím přítelem utlumení, ohledně něj použila dokonce „úplně mimo“. Další pochybnosti na straně soudu vzbuzuje i následná konverzace mezi poškozenou a svědkyní xxx, která je založena ve spise, kdy poškozená uvádí, že sex s obžalovaným byl „fakt top“, byť má na mysli dobrovolný sex, který mezi ní a obžalovaným proběhl dříve, nicméně soud má za to, že si lze stěží představit, že by takto hovořila oběť znásilnění krátce poté, co mělo k činu dojít. Co se týče neobvyklé délky cesty a doby, která uběhla, než se poškozená od odchodu s obžalovaným vrátila do restaurace, pak toto také není jednoznačným důkazem o vině obžalovaného, neboť to lze vysvětlit způsobem, jakým se obžalovaný pohyboval. Pokud bylo soudu vytýkáno, že se nedostatečně zabýval motivem poškozené, pak zde soud může

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

samozřejmě pouze spekulovat, nicméně nelze opomenout to, že obžalovaný poškozenou svým následným chováním velmi ranil a zároveň pokud se jedná o nevědomé zkreslování, pak dle soudu možná nelze hovořit přímo o vědomé snaze poškozené obžalovanému ublížit. V souhrnu tedy soud konstatuje, že v dané věci existuje více nejasností a pochybností, tak jak jsou uvedeny výše, které ve svém souhrnu vedly soud k závěru, že nelze jednoznačně rozhodnout o vině obžalovaného a v rámci zásady *in dubio pro reo* rozhodl tak, že obžalovaného obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil.

22. S ohledem na zprošťující výrok pak soud rozhodl rovněž o nároku poškozené, se kterým se připojila k trestnímu řízení, kdy ji dle § 229 odst. 3 trestního řádu odkázal s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Nový Jičín 9. prosince 2024

Mgr. Lenka Sosíková v. r.
předsedkyně senátu